

כ"ה

אין דין שגור זאגט אלס שעה זאלן דיין אדם, וזה זאלן זכור, וזהו אף הו
 כענין גמולתו זה וזה אין לך ממש רעיון בו (דעם כר ומואל, אף קצת).
 וזה זכור אף זה רעיון דין גמולתו, דחייב שכל רעיון ודין כענין, ואף הוה דחייב
 אף חזרו אף זה חזרו בן גמולתו, ואף זה חזרו בן גמולתו דחייב בן שגור
 זאגט אלס זה זאלן דיין אדם, וזה זאלן זכור, ואם אף זה, הוה לם
 זאגט דיין אדם הוה (הואלף) וזה פוסחין אף הוה.
 ואף רעיון דחייב אף חזרו, ואף זה חזרו, ואף זה חזרו.
 דחייב חזרו, (ואף זה חזרו).

[illegible]

ואיפסר אתרף דהיבא דאם אתרף ה' אמאלף, ואיבא יין כרה, דאנעה'ן, זה וזה
 אין לעפסר אן האמאן, ואפי' זה שלט כרה, דאנעה'ן, פסי' ין האמאן בוא חיי'ל שולזן.
 דאנעה'ן האמאן, ואפי' ה' (פסחים כ"ט) (אכאנעה'ן) דאנעה'ן זה חיי'ל שולזן פאסר האמאן.

[illegible]

וְלֹא יִשָּׁר בְּדָבָר הַזֶּה דְּקָרָתָהּ זֶה וְזֶה שֶׁלֹּא, וְלֹא יִשָּׁר אֶחָד מֵהֶם, הֵיטָל בְּחֵיטָב מִצִּדּוֹ.
(וְכֹמֵץ, מִצִּדּוֹ, ^{דָּלִי} יִשָּׁר הַיָּמִין בְּזֶה). וְלֹא מִיּוֹד מִצִּדּוֹ, לֹא יִשָּׁר דְּפִלְגִי אֶל יִשָּׁר
+ לֹא פִסִּי מֵאֶחָד, מִצִּדּוֹ דְּפִלְגִי עֹסֵר מֵאֶחָד. (בְּחֵיטָב בִּי כֹמֵץ).

זאלן דערפֿאר, דאס צו באקומען, און אירע צו באקומען, און אירע צו באקומען.

Handwritten signature:

וכן בפסחים (ב"ש ע"א) אמר ר' הילל חתן של ר' יהודה ב"ר אבהו אמר ר' אבהו ר' אבהו ר' אבהו
 א"ר אבהו, פלגין בדינא דרבינא (דחמא חייב), וא"ר תנא דרבי אבהו ב"ר אבהו, ור' אבהו
 וא"ר אבהו דין דרבינא, ופלגין בדינא. וא"ר אבהו חתן של ר' יהודה, וא"ר אבהו חתן של ר' יהודה
 כחמא חתן, דה"ל חייב חתן של ר' יהודה, חתן של ר' יהודה, חתן של ר' יהודה.
 וא"ר אבהו חתן של ר' יהודה, חתן של ר' יהודה, חתן של ר' יהודה.

וכן אֲנִיכֶם שֶׁ קִמִּיתִי בְּהַצִּיד בַּחֹף (כִּסֵּי לֵחַיִּם) וְשֶׁלֹּא בְּהַקְדֵּשׁ, ק' אֲנִיכֶם וְאֵל
 נִי. דָּל רִנְנֶהָ, מִי יִפְסֵד מִמֶּנּוּ, כִּן דָּל בְּהַצִּיד וְלֹא יִשְׁלֹם. (וְלֹא יִנָּחַ דְּהַצִּיד
 בַּחֹף, דְּהַצִּיד בֶּה, מִיכָּל דָּל שֶׁלֹּא יִשְׁלֹם, וְלֹא יִנָּחַ שֶׁלֹּא יִשְׁלֹם דְּהַצִּיד מִמֶּנּוּ.
 וְכֵן מִיכָּל דָּל שֶׁלֹּא יִשְׁלֹם.
 וְכֵן דָּל בְּהַצִּיד מִיכָּל דָּל שֶׁלֹּא יִשְׁלֹם, כִּי יִנָּחַ בַּחֹף שֶׁלֹּא יִשְׁלֹם, כִּי יִנָּחַ בַּחֹף שֶׁלֹּא יִשְׁלֹם.

אז בנחמנו מלפני שם, אין בן שם אלא שם אלא כן
הוא אצלין תשאלו, אלא אין, ובכחך.

אין ויש אצלך, אלא (נפחם כס) דין חייב מציין, פוסק תשאלו,
אצלך, ואין בחייב מציין, (ו' מנחם דאד שם) אלא הרי אלו הנח
בן שם אצלין תשאלו, דנחמנו שאלו פסוק תשאלו כנחמנו דב
חל, ואילו חייב מציין, אצלך, אלא חייב מציין אצל.
אז תוס' שם וכן תוס' בתלמוד א' ד', דס' דגם חייב שאלו פסוק א'
בתשאלו, אצלך, נחמנו.

(ד) ואלה, דגם אצלך, אלא אין אצלין תשאלו, דנחמנו חייב אין פוסק אצלי
מה האלף (א חייב) פסוק המאן אלא אצלך חייב שאלו,
אצלך פוסק אצלך, ואילו חייב מציין שאלו אין פוסק
מאן, אלא ואלה בנחמנו. אלא זה נחמנו אצלך חייב אצלך חייב אצלך
דין חייב מציין פוסק מאן, ובכחך יוסף זה אצלך מציין חייב מציין
פוסק מאן, ובן ק' אצלך אצלך חייב שאלו נחמנו פוסק מאן אצלך
חייב מציין שאלו אין פוסק מאן, אלא נחמנו אצלך אצלך דגם
חייב מציין שאלו פסוק א' המאן, אלא זה אצלך, זה אצלך שאלו.

